

РЕШЕНИЕ

№ 3768

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **8469** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), [населено място] 1606, [улица], чрез юрк. Д., срещу Решение № 3373 от 17.07.2024 г. по нахд № 16462/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 18-и състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, относно наложена на «Инса Логистик» ЕООД,[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) административна санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Оспорва доводите на районния съд по приложението на чл.34 от ЗАНН, който намира за неприложим към ЕФ. Навежда доводи от легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" по § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, от които извежда извод, че ЕФ е приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, вкл. съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС. Твърди, че в

ЗАНН не е предвиден срок, в който следва да бъде издаден и връчен ЕФ, поради което следвало да бъдат приложени правилата, уредени в чл. 80 ал. 1 т. 5 и чл. 81 ал. 3 НК, съответно чл. 80, ал. 3 от НК, според който давността за преследване започва от довършването на престъплението (нарушението). Доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на давността за погасяване на административнонаказателното преследване /извън сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП/, предвид и Тълкувателно постановление на ВАС и ВКС № 1/27.2.2015г., поддържа, че в производството по издаване и обжалване на ЕФ, следва да намерят приложение текстовете на чл. 80 и чл. 81 от НК. Тази давност не била изтекла по отношение на процесното нарушение, извършено на 14.06.2021 г. Още повече, че погасителната давност започвала да тече от момента на издаване на ЕФ, а не от датата на регистриране на нарушението в Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ). Поддържа, че ЕФ се генерира по-късно в електронната система, след връзка със други електронни системи, откъдето се изтеглят данните за собственика (ползвателя) на ППС, и датата на нарушението не е датата на генерирането на ЕФ. Касаторът претендира за отмяна на обжалваното решение на СРС и постановяване на решение по същество на спора, с което да бъде потвърден ЕФ.

Ответникът «Инса Логистик» ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област П., оспорва касационната жалба с писмена молба от 20.01.2025 г., чрез управителя Г. Я. С.. Като намира за правилни изложените от СРС доводи за незаконосъобразност на НП, претендира за оставяне в сила на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 3373 от 17.07.2024 г. по нахд № 16462/2023 г. СРС, НО, 18-и състав, е отменен ЕФ № [ЕГН], издаден от АПИ, относно наложена на «Инса Логистик» ЕООД,[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) административна санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод за наличие на основание за отмяна на ЕФ поради изтичане на едногодишния давностен срок съобразно задължителната съвместна тълкувателна съдебна практика на ВКС и ВАС по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 189, ал. 14 от ЗДвП (с уточнението, че се касае за давност, която съдът прилага служебно). За тази цел е съобразил, че по процесния ЕФ се твърди извършването на административно нарушение на 14.06.2021 г., което означава, че между датата на твърдяното извършване на административно нарушение и датата на издаване (изготвяне/генериране) на обжалвания фиш при всяко положение е изтекъл срок от над 1 година. Тълкувайки разпоредбата на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП СРС е приел, че нейната логика е да се препрати към уредбата по общия закон – ЗАНН, изобщо за въпросите по самото ангажиране на административно-наказателната отговорност, които не са уредени в специалния закон

- ЗДвП. Посочил е, че разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН досежно едногодишния срок от извършване на нарушението, се отнася изобщо до образуването на административно-наказателното производство, а не непременно единствено и само до съставянето на АУАН. В заключение, СРС е приел, че на основание чл. 63, ал. 6, вр. ал. 2, т. 3 вр. ал. 1, вр. чл. 58д, т. 4, вр. чл. 34, ал. 1 от ЗАНН обжалваният ЕФ подлежи на отмяна, а административно-наказателното производство - на прекратяване.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, но по други правни съображения.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 ЗП.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП е предвидено за преминаване по платената пътна мрежа въвеждане на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 ЗП. Заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси. Таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДП, това трябва изрично да е предвидено в ЗДвП. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (редакция към датата на извършване на нарушението) законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. При визираната правна уредба е длъжим извод, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по 179, ал. 3б ЗДвП, е

и новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.), в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липса на изрична норма за това.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а ЗДвП съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Горните разпоредби са допълнителен аргумент, че към момента на извършване и установяване на нарушението по чл. 179, ал. 3б ЗДвП в процесния случай е следвало да се състави акт за административно нарушение, а не ЕФ.

Липсата на изрична законова разпоредба към 14.06.2021 г., предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По изложените съображения крайният извод на районния съд за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш е правилен, поради което не са налице визираните в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение. Изложеното е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на АССГ съдебна практика по приложението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, вр. 179, ал. 3б ЗДвП (редакция преди ДВ, бр. 13 от 2024 г.), към която настоящият съства се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

За пълнота следва да се отбележи, че преценката на СРС, че при издаването на електронен фиш намира приложение срокът по чл. 34 от ЗАНН, е неправилна. Според Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т.д. № 1/2013 г. - съкратеното производство за административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. С оглед систематичното й място, разпоредба на чл. 34 от ЗАНН установява срокове за съставяне на актове за установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по санкциониране на нарушение посредством издаването на електронните фишове. Относно формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително

и спазването на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административнонаказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, който в случая не е изтекъл.

В този смисъл е константната съдебна практика на АССГ, напр. в Решение № 11655 от 11.07.2024 г. по адм. д. № 3851/2024 г. на Тричленен състав на АССГ, Решение № 6116 от 22.05.2024 г. по адм. д. № 2982/2024 г. на Тричленен състав на АССГ, Решение № 13582 от 01.08.2024 г. по адм. д. № 3730/2024 г. на Тричленен състав на АССГ, Решение № 19333 от 09.10.2024 г. по адм. д. № 5670/2024 г. на Тричленен състав на АССГ и други), Решение № 64 от 08.09.2023 г. по к.а.н.д. № 78/2023 г. на Административен съд Ловеч.

При този изход на правния спор ответникът по касация има право на сторените в касационното производство разноски, но поради липса на искане в тази насока разноски не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 3373 от 17.07.2024 г., постановено по НАХД № 16462/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18–ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.